

ELMÚLÓ ÉS MARADANDÓ

Pecznyík Pál

Mi jellemzi a világot?
Jóra, szépre nagy törtetés,
elmúló kincsekkel való
hivalkodás, dicsekedés.
Hírnév, gazdagság, dicsőség,
világ, csak ezt értékeli,
mert úgy hiszi, az a boldog,
kinek szíve, ezzel teli.
Pedig a száguldó idő,
nem ismer hírnevet, rangot,
hiszen híres, tudós is mind,
egy nap elhunyt, sírba hullott.
Földi dicsőség, rang, tudás,
mind véges, ideig való,
eltűnik a múlt ködében,
mint tavasszal, hótakaró.

Isten másban, gyönyörködik,
ami szemmel nem látható.
Egyszerű lelki munkásban,
ki szent ügyében fáradó.
Isten lelki szőlőjében
végzem én is, szolgálatom,
lélekmentő drága szavát,
írásokban, tovább adom.
Nem a személyem a fontos,
hiszen ajándék, életem.
Boldog vagyok, hogy hálából,
szent munkáját végezhetem.
Hírnévre és dicsőségre,
nem vágyódom, nem törtetek.
Isten ennél szebbet ígért,
Nála: örökké élhetek.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2008. X. 6.